

Одесскі попечители на Габровско-то училище ся разрѣши да постѣпятъ на казіонный счетъ въ Одесскі тѣ семинарія сж: Добри Чинтуловъ отъ Сливенъ, Илия Грудовъ отъ Габрово, Христо Тодоровъ отъ Тръвнж и Атанасій Георгіевъ отъ Панагюрище\*.

26. Изъ Атестата, който Чинтуловъ получава слѣдъ завършване курса на Одеската Херсоиска Духовна семинария. Тоя документъ ми прѣдаде г-нъ Г. Долапчиевъ, нему изказвамъ моята благодарность. — В. Пундевъ сочи несигурно годината. „И така, къмъ 1841 г. Чинтуловъ е вече стипендиантъ на Одеската Духовна семинария“. (Д. Чинтуловъ, стр. 13).

27. II. Петровъ (в „Зора“, цит. ст.), вѣроятно, по А. Теодорова пише: „Неговото (Чинтуловото) първиче ще да е сатирата „Що заскринтяхте тронове митрополитски?“, която е отгласъ на зародилата се борба за освобождение на българската църква отъ опеката на Фенеръ“. Г-нъ А. Теодоровъ сжщо отнася тая сатира къмъ заритъ на църковната борба (лиитографиани лекции, А. Теодоровъ).

28. Ето началната строфа на Пушкиновото стихотворение „Клеветникамъ Россіа“ (писано въ 1831 година), едно отъ най-възвишенитѣ произведения въ областта на политическата лирика, въ което поета е далъ прочустванъ изразъ на народнитѣ чувства:

О чемъ шумите вы, народные витіи?  
Зачѣмъ анаѣмой грозите вы Россіи?  
Что возмутило васъ? волненія Литвы?  
Оставьте: это споръ Славянъ между собою,  
Домашній, старій споръ, ужъ взвѣшенный судьбою;  
Вопросъ, котораго не разрѣшитевы.

29. Господинъ Кочо х. Калчевъ, въ отговоръ на едно мое писмо, бѣ тѣй любезенъ да ми изпрати текста на Чинтуловата сатира озаглавена „Фенерство“ съ слѣдната бѣлѣжка: „пращамъ Ви *цѣлия текстъ* на поемата-сатира на Д. Чинтуловъ, правописанието е буквално сжщото. До колкото си спомняме прѣписана е отъ „Български книжици“ (прѣгледахъ списанието въ Софійската народна библиотека оказа се, обаче, че тамъ не е печатана. Н. Т.), но положително твърдя, че поемата носи подписа „Чинтуловъ“ и у моя рѣкописъ фигурира сжщия подписъ — *това е безспорно*. Азъ съмъ я прѣписалъ прѣзъ 1870 год.